

מישהו מתפלל למענך

הרב דוד גולובינסקי

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג

ופשוט קרסתי על המיטה שלו. לא היה לו שום מושג שאני הגעתי לשם, וכאשר הוא הגיע בסופו של דבר לחדר, הוא הדליק את האורות והעיר אותי. אבל ברגע שפקחתי את עיניי, קרה דבר בל יתואר - חשתי כאילו סכין חדה פילחה את עיניי; הכאב היה בלתי נסבל. ניסיתי לחזור לישון, אבל זה היה בלתי אפשרי. עם בוקר מיהרתי לחנות וקניתי טיפות עיניים להרגעה, אך אלו לא עזרו בכלל. כך, מחוסר ברירה ועם כאבים גדולים, חזרתי לביתי לנוארק, ניו ג'רזי, ושם קבעה עבורי אמי תור לאופטיקאי.

אחרי שבדק את העין, אמר האופטיקאי, "אני מצטער, אבל זה מעבר ליכולות שלי. אני הולך להפנות אותך לרופא עיניים בשם ד"ר פליין".

אותו ד"ר פליין היה רופא יהודי, אף שההתרשמות שלי לגביו הייתה שהוא לא ממש יודע הרבה על יהדותו. הוא הסתכל על העין שלי, בחן אותה מקרוב במשך כמה דקות, ואחר כך בישר לי את הדברים בצורה הכי עדינה שאפשר: "כתוצאה מחסך בשינה, הלך והצטבר לחץ תוך העין שלך, עד שהקרנית - הקרום החופה את גלגל העין - התבקע ונקרע. ניאלץ לבצע השתלת קרנית, ולא - אתה עלול לאבד את הראייה בעין הזו".

בינתיים, הוא שם לי רטייה על העין במטרה להפחית את הנפיחות ולהקל על הכאב, ובמקביל הוא תיאם עבורי פגישה מיידית עם רופא בכיר בניו יורק, מומחה לכירורגיה של העין.

בשעתו, היו רק שני רופאים בארצות הברית כולה שביצעו את הניתוחים האלה - רופא אחד מטקסס, וד"ר קוסטוביארוב במנהטן. ד"ר פליין הפעיל את כל כובד משקלו כדי לנסות לקבוע לי תור מיידית, תוך עקיפת כמאתיים אחרים שהיו ברשימת ההמתנה. הוא באמת הצליח, ואני נבדקתי על ידי ד"ר קוסטוביארוב ועוזריו.

«

בקיץ תשכ"ח (1968), כשלמדתי בישיבת ליובאוויטש במונטריאול, התמנה אחד התלמידים, שהיה גם חבר קרוב שלי, לשמש כמורה בבית הספר של חב"ד בבוסטון, מסצ'וסטס. לצורך המעבר, הוא ביקש את עזרתי, ואני נענית בשמחה לבקשתו מתוך רצון לסייע לידיד. העמסנו את משפחתו על הרכב, ויצאנו לדרך למסע האורך כחמש שעות, ממונטריאול לבוסטון. אבל עבורי, המסע לא הסתיים בכך, שכן, הייתי צריך לשוב למונטריאול.

זמן קצר אחרי שחזרתי למונטריאול, נסעתי לשיקגו כדי להשתתף בחתונה של חבר. אחרי שחזרתי למונטריאול מהחתונה, החלטתי לצאת לנסיעה של שש שעות עד לאזור צפון מדינת ניו יורק, כדי לבקר את אחי הצעיר ששימש אז כמדריך במחנה קיץ שהתקיים שם.

הגעתי מאוחר בלילה, ובתור מי שנהג כארבעת אלפים ק"מ תוך ימים ספורים, חשתי סהוט ותשוש. הייתי עייף מכדי להתחיל לחפש אחר אחי, ולכן איתרתי את חדרו

הם הגיעו למסקנה שאכן דרוש ניתוח להשתלת קרנית, אלא שאיאלץ להמתין זמן מה עד שיימצא תורם מתאים. כמובן, עדכנתי את הרבי בכל המצב, והוא השיב כי עלי להיוועץ קודם כל ברב כדי לברר האם מותר לי בכלל לקבל תרומת איברים מנפטר, שכן ייתכן שזה נחשב 'ביזוי המת', ואסור על פי הלכה. פניתי לרב יצחק הנדל ממונטריאול, והוא הראה לי מאמר שכתב הרב יהודה אונטרמן, מי שכיהן בעבר כרב הראשי לישראל, ובו קבע כי במקרי חירום יהיה מותר לקבל תרומת איברים.

כעבור כשלושה חודשים, באחד מימי שישי, התקשרו אלי ממרפאתו של ד"ר קוסטוביאריו והודיעו שעלי להגיע למחרת - כלומר, בשבת - לביצוע הניתוח. מבחינתי זה לא בא בכלל בחשבון; בשום פנים ואופן לא הייתי מוכן לחלל שבת בשביל הניתוח הזה. כתוצאה מכך דחה ד"ר קוסטוביאריו את הניתוח שלי עד שיימצא שוב תורם מתאים.

בינתיים, נכנסתי אל הרבי ליחידות לרגל יום הולדתו, ובין הדברים הזכרתי גם על אודות הניתוח המתוכנן.

על כך הגיב הרבי, "אני מכיר את אותו ד"ר קוסטוביאריו... אבל בנוגע לניתוח, מאחר שהוא מורכב למדי, ומצוי עדיין בשלביו הראשוניים, אני סבור שעדיף יהיה לחכות עוד קצת עד שתהיה להם אפשרות לשפר את ההליך".

שמחתי מאוד לשמוע את הדברים, והזדרזתי להודיע למרפאתו של ד"ר קוסטוביאריו על החלטתי לדחות את הניתוח עד להודעה חדשה. נציגי המרפאה כעסו מאוד למשמע ההודעה ואיימו להפסיק את כל הטיפול לחלוטין.

כאשר ביקרתי אחר כך אצל ד"ר פליין ושיתפתי אותו בהחלטתי, גם תגובתו הייתה נזעמת. "אתה חייב לעבור את הניתוח הזה, או שתאבד את הראייה בעין הזו!", צעק עלי ד"ר פליין.

אני אמנם הסתמכתי על עצתו של הרבי, אך לא טרחתי להסביר זאת לד"ר פליין. הייתי משוכנע שהוא, בתור אדם שאינו שומר תורה ומצוות, לעולם לא יוכל להבין זאת.

חלפה תקופה, ויום אחד הגעתי לד"ר פליין לבדיקה שגרתית, כשאני מכין את עצמי לקראת נזיפה נוספת על

כך שלא ביצעתי את הניתוח. אבל, במקום זאת, אחרי שסיים לבדוק את העין שלי, הוא אמר, "מישהו בוודאי התפלל למענך... מי זה היה? הרב שניאורסאהן?"

נדהמתי לשמוע את הדברים הללו ממנו, ולכן פשוט הנהנתי בראשי. עד עצם היום הזה אני לא מצליח להבין איך זה שמישהו שנראה היה כל כך מנותק מהיהדות ומשמירת מצוות יגיע למסקנה זו.

מה שהסתבר הוא, שאחרי כל אותו זמן שבו חבשתי את הרטייה על העין, איכשהו העין הבריאה והתרפאה מעצמה, ונותרה רק צלקת.

במשך כמה חודשים נוספים נדרשתי להמשיך לחבש את הרטייה, אבל לא הייתי חייב להסתכן בביצוע הניתוח המסוכן.

כיום, השתלות קרנית מתבצעות בכל רחבי העולם בהצלחה, והשיטות שוכללו במידה רבה. אבל אז, באותן שנים, סוג זה של ניתוח היה ממש בתחילת דרכו, ורק שני רופאים ביצעו אותו - לכן, היה לי מזל שזה נחסך ממני.

הרב דוד גולובינסקי הנו מומחה בתחום השגחת הכשרות. הוא רואין בכל הרבור, פלורידה בחודש ניסן תשע"א (2011).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויובד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשט"ז — ביחידות פרטית בחדרו, אמר הרבי מאמר חסידות על הפסוק "אשרי תבחר ותקרב", הנאמר במעמד ברית מילה, לרב אפרים אליעזר ילס בליל יום הברית של נכדו. במאמר מבאר עניינו של ברית מילה לעומקה של תורת החסידות.¹ כ"ו בחשוון

< תשמ"ה — הרבי שב ועורר על הנחיצות הרבה בהמשך הדפסת "ספר הערכים" - סדרת אנציקלופדיה תורנית לתורת חסידות חב"ד וכתבי אדמו"רי חב"ד.² כ"ו בחשוון

1 ספר המאמרים מלוקט, חלק ג, עמ' קנ"ו
2 תורת מנחם תשמ"ה, חלק א, עמ' 564

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015